

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

ירא | גיליון 51 | כ' בחשוון התשפ"ד

סעודה ראשונה

"וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלַי מִמְרָא"

הזכות של ממרא בעצה שנתן להכניע את יצר הרע לכלל עם ישראל

לעשות ברית בצורה שתכוון על כלל עם ישראל "על המילה" להוריד את היצר הרע. זו העצה שנתן ממרא לאברהם אבינו גם להוריד את היצר ולא רק להכניס את הטוב אלא גם להפחית את היצר הרע ובזכות העצה הטובה הזו שנתן ממרא, זכה שתיקרא פרשה על שמו.

אנחנו רואים בפרשת השבוע "וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלַי מִמְרָא" ורבותינו שואלים מה זכה ממרא שתקרא פרשת על שמו ועונים משום שהוא נתן לאברהם אבינו את העצה על הברית מילה. כל המפרשים מקשים וכי אברהם אבינו שהיה קודש קודשים צריך לקבל עצה מגוי על הברית מילה, פשוט שאברהם אבינו היה עושה ברית מילה. אם כך מה הפירוש שאברהם אבינו נטל עצה מממרא על הברית מילה?

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, יש מחלוקת בין הרמב"ם לרמב"ן למה עושים ברית מילה, הרמב"ם אומר (מו"ג ג, פרק מט) שעל ידי ברית המילה מורידים את הכוח של התאוה הגדולה שיש לאדם, וכשהאדם עושה ברית מילה, הוא מפחית ומוריד את הכוח של התאוה. הרמב"ן חולק על הרמב"ם ואומר (בראשית יז, ט), שלא מורידים את כוח התאוה אלא מתי שהאדם עושה ברית מילה מוסיפים עליו קדושה.

על פי זה אפשר לבאר ולומר, יש לנו שתי ברכות שמברכים בברית מילה. ברכה ראשונה אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּנוּ עַל הַמִּילָה. וברכה שניה אֲשֶׁר קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ. ואפשר לומר ששתי ברכות אלו הן הסברות של הרמב"ם והרמב"ן, לפי הרמב"ם שברית המילה היא מפחיתה ומורידה את הכוח של היצר הרע זו הברכה הראשונה שאנו מברכים על המילה. הברכה השניה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, זו כמו סברת הרמב"ן שברית מילה מוסיפה קדושה על האדם ומכניסה אותו בבריתו של אברהם לקדושה וטהרה.

וכך אפשר לבאר ולומר, אברהם אבינו ידע שבברית מילה יש שני חלקים, חלק ראשון כמו שאומר הרמב"ם להפחית את היצר הרע וחלק שני כמו שאומר הרמב"ן להוסיף קדושה על האדם. בברית המילה יש שני חלקים, "סור מרע" זה החלק שחותכים זו הברכה הראשונה, "ועשה טוב" זו הפריעה והברכה השניה.

אברהם אבינו היה בקדושה גדולה בברית מילה ולא היה לו אף יצר הרע, אברהם אבינו אמר אם אני עושה ברית מילה, האם זה להוריד את היצר הרע או לרומם את עצמי בקדושה וטהרה. אם אברהם אבינו היה עושה ברית מילה ואומר "למול", זה היה רק להכניס את עצמו בקדושה ולעשות ברית בינו לבין השם, אבל אם יאמר "על המילה" זה להוריד את היצר הרע.

אברהם אבינו לא ידע איזו סוג מילה לעשות וממרא נתן לאברהם אבינו עצה

ספר דברים זה הכי אחי!

מיוחד בשמירה ובגבולות
חיילים! מהדורת

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

סרקו את הברקוד החדש
והצטרפו לקבוצה של כבוד
האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף
פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

המילים של האדם יש להן יש להם כוח ומשמעות גדולה שאדם יכול לשנות ולהפוך את החיים ואת העולם מצורה לצורה, מקצה לקצה.

"מֵת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן", אפשר להגיך אותו דבר בצורה אחרת. אפשר להגיך אותו דבר במציאות אחרת. אנשים יכולים להגיך לשני דבר קשה ביותר אבל בצורה נוחה והשני יקבל את זה ויבין את זה ויהיה בזה טוב, ואפשר לבוא לאדם בדרמה ובצערות ובצורה קשה ואדם ישבר ויהיה לו צער.

**כדאי הוא דבי שמעון
לסמוך עליו בשעת ההתקשרות**

הזרמנות הר פנמיית
להנצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזוהר היומי

**ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנפטרים לעילוי נשמתם
ולזכות בשותפות של
עשרות אלפי סיומי
הזוהר הקדוש**

לימוד ליום
ט תשרי
24/09/25

הנציחה הזוהר היומי
או הנצחת חודש לימוד מלא
במהדורת הזוהר היומי שתהולק בעשרות אלפי עותקים

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260*

**"יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ"
אברהם אבינו זרע לעתיד לבוא שעם ישראל ילמדו תורה את
המלאכים**

מוצאים בפרשת השבוע שבאו שלושת המלאכים לאברהם אבינו ואברהם אבינו נתן להם לשתות ולאכול. צריך לשאול מה היה באותו מפגש בין אברהם אבינו למלאכים ומה הלימוד מאותו המפגש? אז צריך לדעת יסוד גדול, כתוב שלעתיד לבוא מתי שהמשיח יבוא "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" (ישעיהו יא, ט) כל עם ישראל ידעו את התורה הקדושה, ילמדו את כל התורה הקדושה ויהיו בקיאים בה. אצל אומות העולם, חלק יתגבירו ויהיו גרים גמורים ומי שרשע ולא בדרך השם, לא ישאר בעולם.

ויש לנו מצוה בתורה הקדושה ללמד תורה, אז נבוא ונשאל ללמוד תורה, ילמדו. אבל ללמד תורה, איך ילמדו תורה אחד את השני, הרי כולם יהיו תלמידי חכמים וידעו את התורה, את מי ילמדו כשכולם יהיו גדולים בתורה?

אלא אומר רבנו החתם סופר יסוד גדול, מתי שיבוא מלך המשיח עם ישראל, עם ישראל ישבו וילמדו תורה את המלאכים. אומר רבנו החתם סופר שהפעם הראשונה שלימדו את מלאכי השרת תורה היה בפרשת השבוע, מתי שבאו המלאכים לביתו של אברהם אבינו ואברהם אבינו אמר להם "יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ" וידוע שאין מים אלא תורה כמו שנאמר בבבא (ישעיה נה, א) "הוי כל צמא לכו למים".

והתורה ממשיכה "ואקחה פת לחם" אברהם אבינו נתן להם לחם והתורה נמשלה ללחם שנאמר (משלי ט, ה) "לכו לחמו בלחמי". אברהם אבינו ישב עם המלאכים ולימד אותם תורה וכתוב בספרי הקבלה שאברהם אבינו לימד אותם הלכות וכוונות נשגבות לשעת האכילה.

אם כך מתי שיבוא המשיח, עם ישראל יקיים את מצוות לימוד תורה על ידי שילמדו את המלאכים והיסוד הזה התחיל אצל אברהם אבינו מתי שבאו המלאכים, שם נזרע היסוד ללמד את מלאכי השרת.

ש"ת הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב רצינו לשאול מה השם מצפה מאיתנו שנוכל לשמח את הקב"ה בזמן הזה?

תשובה:

לכל אחד יש את התיקון שלו בחיים, יש ארבע יסודות אש, מים, רוח ועפר. יש אדם שהוא יסוד האש אז יש לו כעס, כל הזמן עצבים, אז העבודה שלו לשלוט על העצבים - שלטת על העצבים שימחת את השם.
רוח זה אדם שכל היום אוהב לדבר לשון הרע, "הוא אמר", "הוא עשה", "הוא כך וכך" - תפסת את עצמך שימחת את השם.
מים זה תאוה, אדם רוצה לנגוב, לעשות עבירות לעשות כך - עצרת את עצמך שימחת את השם.
עפר זה אנשים מדוכאים, כל היום עצובים, כל היום רע, כל היום לא בסדר, כל היום "הוא אמר לי", "הוא עשה לי", "הוא רמז לי", "אמרת לי", "הוא לא אמר לי" - עצרת את זה שימחת את השם.
כל אחד צריך לדעת מה היסוד שלו, ומה שהיסוד שלך, תקשור את עצמך וזוה עשית נחת להשם.

**"יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ"
לפני כל לימוד תורה ועשיית מצוה יש להרהר בתשובה.**

יש יסוד גדול שצריך לדעת, בכל פעם שלומדים תורה או לפני שעושים מצוה או מעשה טוב, האדם ירהר בתשובה. כי אם אדם לא מהרהר בתשובה ועושה את המצוה או המעשה טוב, הכוח של המצוה או המעשה טוב הולך ח"ו לסטרא אחרא.

בפרשת השבוע אומר אברהם אבינו למלאכים אחרי שחשב שהם עוברי דרכים ולא יראי שמיים "יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם" תיקחו מים ותהרהרו בתשובה לפני שאתם מתקרבים לקב"ה "והשענו תחת העץ" עץ זו התורה הקדושה, לפני שאתם הולכים לעץ לתורה הקדושה, תרחצו את הרגלים שלכם ותהרהרו בתשובה ורק אז תוכל להישען תחת העץ וללמוד תורה. כי מי שלומד תורה מבלי להרהר בתשובה, מי שנותן צדקה או עושה מעשה טוב מבלי להרהר בתשובה, הכוח של התורה או הכוח של המצוה הולך ח"ו לסטרא אחרא.

וזה מה שאומרים חז"ל (פסחים נ.). אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו אשרי מי שמגיע לשמיים ותלמודו נקי בלי סטרא אחרא, שהרהר בתשובה לפני וניקה את עצמו לפני מהסטרא אחרא.

האדם צריך להרהר בתשובה לפני שעושה מצוה או לפני שמתפלל, וכך המשנה אומרת (ברכות ה, א) חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים, כדי שיכינו את לבם למקום. שעה לפני התפילה היו מהרהרים בתשובה שלא לתת את הכוח של התפילה לסטרא אחרא. כל מעשה טוב או מצוה, אדם ירהר בתשובה ואז התורה או המעשה טוב שהוא עושה עולה זך ונקי לפני הקב"ה.

**"אחרי בלתי היתה לי עֲדָנָה ואדני זקן"
האדם צריך להיות במעלה הראויה כדי להנות מהנס שנעשה לו.**

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע אחד היסודות הגדולים והחשובים בתורה הקדושה, המלאך בא לאברהם אבינו ולשרה ומבשר להם שיפקדו בבו זכר, "ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה ונהנה בן לשרה אשתך" שרה שומעת "ויתצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עֲדָנָה ואדני זקן". הקב"ה בא לאברהם ושואל אותו "למה זה צחקך שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת?".

אולי אפשר לפרש על פי דברי רבנו ה"בני יששכר" יסוד גדול בעבודת השם, מתי שנולד לאדם בן או נעשה לאדם נס שזכה בדבר כלשהו, אבל אותו אדם לא נמצא במעלה או במדרגה שהוא מכיר בניסו או שהנס הזה מגיע לו על פי מה שזכה. אדם שלא היו לו ילדים והתפלל הרבה לקב"ה ובדרך נס נפקד בבנים, יש לו שכר גדול שקיבל בן, אבל הבן הזה לא נחשב בן שלו ואין לבן הזה שייכות רוחנית לאבא, כי הילד הזה נולד בנס ולא בדרך טבע. אם האבא לא במדרגה או במעלה גדולה ונשגבה שהילד יכול להשתייך אליו, הילד עדיין לא נקרא ולא משתייך לאבא שלו עד שהאבא יעלה ויתעלה לדרגה גבוהה ורוחנית ורק אז הבן יהיה משוייך רוחנית לאבא שלו.

כך גם בכל עניין שנעשה לאדם נס, לאדם אין זכות להנות מהנס ואין לו כוח על הנס ושהנס ישתייך אליו עד שהאדם עולה ומתעלה, נהיה בדרגה גבוהה ומרוממת שאז יש לו כוח שהנס יקרא על שמו, אז יש לו היתר להנות מהנס

ושיקרא על שמו.

אם כך מתי שהקב"ה אמר לשרה שיהיה לה בן, שרה שהייתה צדקת גדולה וסוכה ברוח הקודש, הייתה בצער ואמרה "אחרי בלתי היתה לי עֲדָנָה ואדני זקן". שרה פחדה שאברהם אבינו זקן ואין לו מספיק זכויות, אם יהיה לו בן זה לא יקרא על שמו ואז זו בעיה וצרה גדולה.

אדם צריך לדעת שאם יש לו נס, הוא צריך זכות שתהיה לו כדי להנות מהנס הזה ותהיה לו מעלה גבוהה שהנס יהיה על שמו ואם נעשה לו נס והאדם לא במעלה גבוהה וגדולה, אין לו כוח וזכות להנות מאותו הנס.

**"ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה והעלהו שם לעלה"
מסירות נפש זה למסור גם את הגוף וגם את הנפש גם עולם הזה וגם עולם הבא.**

אנחנו רואים בפרשת השבוע הקב"ה מצווה את אברהם אבינו לעקוד את בנו "ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המדינה והעלהו שם לעלה". ניסיון העקידה היה ניסיון גדול ואנחנו משבחים את אברהם אבינו שלקח את יצחק לעקוד את בנו דבר גדול, אבל גם אנחנו רואים הרבה אנשים שגם בפה מוסרים נפש על כל מיני דברים, גם גויים הולכים ומוסרים נפש בהרבה עניינים. אם כך מה העניין הגדול של מסירות הנפש של אברהם אבינו?

אלא רבנו החתם סופר אומר יסוד גדול, אדם שמוסר נפש, נותן את החיים ומת אבל רוצה עולם הבא ושכר בשמיים, זו לא מסירות נפש ממש, מסירות נפש צריכה להיות שהאדם מוכן לוותר על העולם הזה ועל העולם הבא. אדם שאומר אני מוכן לתת את חיי אבל שיהיה לי עולם הבא, זו לא מסירות נפש. בלעם אמר "תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו" (במדבר כג, י) בלעם היה מוכן למות כדי לקבל עולם הבא וזו לא מסירות נפש.

מסירות נפש פירושה למסור את הנפש בעולם הזה ובעולם הבא, לא רוצה שכר ולא רוצה כלום אלא רק לעשות נחת רוח לקב"ה. וזה מה שאומר רבנו החתם סופר בקריאת שמע, בקריאת שמע האדם צריך לכוון לא רק שהוא מוכן למסור את נפשו בארבע מיתות בית דין, אלא האדם צריך לכוון בקריאת שמע שהוא מוסר גם את עולם הבא, מוותר גם על עולם הבא ולא רוצה אותו והכל לכבוד הקב"ה. כי אדם שאומר אני מוכן למות אבל רוצה עולם הבא, זו לא מסירות נפש. מסירות נפש פירושה למסור גם את הגוף וגם את הנפש, גם עולם הזה וגם עולם הבא.

אברהם אבינו כשעקד את בנו לא חשב שיהיה לו עולם הבא או לא יהיה לו עולם הבא והוא עושה את זה בשביל שכר, אלא הוא מסר את נפשו שהוא מוותר על הכל לכבוד שמיים, זו מסירות נפש אמיתית לכבוד שמיים. אז מתי שאדם חושב בדעתו למסור את נפשו, שידע שלמסור את נפשו זה גם בעו"לם הזה וגם בעולם הבא.

אם כך מתי שהקב"ה אמר לשרה שיהיה לה בן, שרה שהייתה צדקת גדולה וסוכה ברוח הקודש, הייתה בצער ואמרה "אחרי בלתי היתה לי עֲדָנָה ואדני זקן". שרה פחדה שאברהם אבינו זקן ואין לו מספיק זכויות, אם יהיה לו בן זה לא יקרא על שמו ואז זו בעיה וצרה גדולה.

מור זקננו רבי מאיר אבוחצירא היה מקפיד שכל פעם שהילדים שלו היו יוצאים מהבית, הוא היה לוקח שקית קטנה, שם בפנים קצת זעתר וקצת רוטא, ושם לכל ילד שלו בכיס, הוא היה אומר סגולה נגד עין הרע, תשימו את זה בכיס שלכם.

זה טוב שאדם ישים בבית, באוטו, בתיק שהוא לוקח איתו, בכל דבר חשוב, שקית עם קצת זעתר, יש בזה סגולות, יש בזה כוחות גדולים לדחוק ולהסיר המזיקים ועין הרע.

השם יציל את כולנו מעין הרע ויתן ישועה ושמחה והצלחה.

תיזה בממון של חברך שלא תחזור על זה בגלגול

מסופר על אחד הצדיקים הגדולים רבי משה לייב מסאסוב, שהיה קודש קודשים, היה אחד האנשים הגדולים והקדושים שהיו בדור הקודם, שפעם אחת הוא הלך לבית של איזה יהודי עשיר גדול, הוא נכנס לבית של אותו יהודי והיהודי היה בעל חסד גדול, בעל צדקה עצום, שעוזר לכולם, כל אדם שצריך עזרה הוא היה הראשון שעוזר לו.

והיו יושבים בסעודה ומדברים ובתוך שמדברים, אמר אותו יהודי בעל צדקה, עמד וסיפר לרב משה מסאסוב, שיש לו סוס שהסוס הזה חזק מאד מאד וכל מה שהוא עושה יש לו כוח לעשות כמו שמונה סוסים, אם צריך לקחת עגלה שמונה סוסים, הוא עם הסוס הזה קושר, רותם אותו, והסוס הזה רץ כמו שמונה סוסים. והמשך אותו אדם לספר ולומר, אם צריך ללכת ויש עגלה עם סוסים ששקעה בבוץ, אני לוקח את הסוס הזה, רותם עגלה אליו, יש לו כוח כמו הרבה סוסים, הוא מוציא את העגלה מהבוץ. הסוס הזה חזק ביותר ויש לו כוח גדול.

רב משה מסאסוב שמע, שמח, גמר לשמוע את מה שהוא סיפר, הלך רב משה מסאסוב לספריה של אותו אדם ופתח את הספריה, הוציא ספר ופתח אותו ובתוך הספר היה שטר, נייר שהיה כתוב שמה "פלוגי חייב לאבא של בעל הבית סכום של כסף".

הלך רב משה מסאסוב לאותו אדם ואמר לו, יש פה שטר שמישהו חייב לאבא שלך כסף. אמר אותו בעל הבית לרב משה מסאסוב, האבא שלו נפטר לפני הרבה שנים, הוא היה עשיר גדול והוא היה מלווה לכולם כספים, ומתי שהוא נפטר, אמרו הבנים שהאבא השאיר להם ירושה גדולה. אם נשכח ונתחיל לחשוב איך לאסוף את החובות, כולם חייבים לאבא כסף, אין אדם בעיר שלא חייב לו כסף.

מה עשו כל הילדים, שתקו ואמרו, מי שיבוא לשלם, יבוא לשלם, ניקח. מי שלא יבוא לשלם אנחנו לא נלך לגבות, לא נלך לדרוש, לא נבקש כלום מאף אחד.

אמר רב משה מסאסוב לאותו אדם, האדם הזה שחייב לך כסף לא שילם ולא ביקש מחילה, תמחל לו, אתה מוחל לו? אמר, ודאי אני עושה לו מחילה גמורה לאדם הזה שחייב לי כסף, לאבא שלי, אני עושה מחילה גמורה מכל הלב.

עמד רב משה מסאסוב ואמר לו, תתעמק במה שאתה אומר, אל תגיד את הדברים מהשפה אל החוץ, אלא תתעמק ותחשוב ותגיד באמת אני עושה מחילה גמורה. ישב וחשב ואמר אני עושה מחילה מכל הלב לאדם הזה שהכסף שלי, אני מוחל מחילה גמורה.

הם עוד מדברים, הסוס הזה שהיה חזק, שהיה גורר עגלות שצריכים שמונה סוסים, הוא לבד היה גורר, פתאום באו העובדים ואמרו, הסוס המיוחד שיש לנו נפל ומת. אותו אדם הזדעזע, בא לרב משה מסאסוב ואמר לו, מה קרה שברגע אחד הסוס הזה שהוא חזק ומיוחד ברגע אחד כך נופל ומת.

אמר רבי משה מסאסוב, תדע יסוד גדול, האדם הזה שהיה חייב לאבא שלך כסף לא שילם וכן אדם שחייב לחברו כסף הוא יחזור בגלגול להחזיר לו את הכסף או לשלם לו את מה שלקח לו. אין בעולם הזה אחד לוקח לשני, אפילו לקחת לחברך דבר קטן ביותר, תצטרך לחזור בגלגול להחזיר את מה שלקחת. אמר לו רב משה מסאסוב, האדם הזה לווה מאביך כסף ונפטר, לא החזיר לאביך את מה שלוה, הוא חזר הנשמה שלו בסוס, לעבוד עבודה קשה, עבודה של שמונה סוסים, בכדי להחזיר לך. ברגע שמחלת לו מכל הלב אז הוא גמר את התיקון. הוא גמר את התיקון, הוא נפל ומת, הסוס, כי אין יותר צורך, זהו, מחלת לו על החוב.

אם אנשים היו יודעים כסף שלוקחים לחבר שלהם, ממון שפוגעים בחבר שלהם, איזה עונש יש על זה בשמיים, לקחת לחברך פרוטה קטנה, תצטרך להיוולד מחדש, לחיות את כל החיים מחדש בכדי להחזיר לחברך את מה

שלקחת לו. והלוואי שאדם יזכה לחזור בבן אדם, לפעמים אדם חוזר בחיה, לפעמים אדם חוזר בכל דבר חמור ביותר בגלגול, שחברו יהנה מהגלגול, יחזור גם הוא בגלגול, בכדי שיחזיר את מה שלקח. אנשים צריכים להיזהר זהירות גדולה ביותר בכל העניינים של ממון.

”המנורה האדומה נדלקה”

”העולם כולו נגרר אחרי המצב בעם ישראל”

האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
ליל ראש חודש אייר, לוס אנג'לס

כולנו ספר דברים בשבת!!

ספר דברים צוואת משה רבנו רעיא מהימנא
כתקנת האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

הודעה משמחת ומרגשת!

א"ה יצא לאור עולם הגיליון השביעי "מורשת הר"ף"

מזאתם של האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א וכמו ממשיך דרכו רבי יואל משה פינטו שליט"א

דברי תורה, מוסר, דרא, משמחה וחסידות, על סדר פרשיות התורה, ופנינים הסוללים את דרכי ההתמודדות עם אתגרי החיים והמון. בהנצחה נרחבת של מעל